

ся простира́ла навредъ около него, до колкото очи му виждали. Тамъ той былъ затворенъ, като апостоль Павелъ въ Римскѣ-тѣ тѣмницѣ; и, като него, въ онава уединено мѣсто той е извършилъ повеликы работы отколкото ако да бѣше оставенъ на свободѣ въ свѣтъ-тѣ. При това, въ тѣзи кулѣ Лутеръ ся е отървалъ отъ участь-тѣ, която бы го постигнѣла другадѣ.

Въ Вормсѣ, додѣто Папа-та влизалъ въ сѣкзъ съ Карла противъ Франціѣ, папскый-тѣ пратеникъ, Алеандръ, по заповѣдь отъ Императоръ-тѣ, приготвилъ на 8-й Май единъ указъ противъ Лутера. Указъ-тѣ, обаче, не былъ съобщенъ на всичкы-тѣ Германскы дръжавицы по-рано отъ 25-й Май, когато Фридрихъ (Електоръ Палатинъ) и мнозина другы членове отъ Діетѣ-тѣ были си отишли отъ Вормсѣ. При всичко това, въ указъ-тѣ личало “8-й Май”; и чиста лъжа было дѣто казвали, че той былъ издаденъ “по единодушный-тѣ свѣтъ на Електоры-тѣ и дръжавицы-тѣ.” Въ него были употрѣбены най-строгы осжженія и заплашванія противъ Лутера, съ каквыто обыкновенно сѣ ся отличавали папскы-тѣ буллы противъ еретицы-тѣ. Указъ-тѣ провъзгласявалъ Прѣобразователь-тѣ за извергъ